

Webserie Wadoeje:
één grote
interactieve puzzel

“Het was een fijn leerproces”

De interactieve webserie *Wadoeje* is een experiment van NTR in samenwerking met NPO Innovatie. De afleveringen zijn kort maar krachtig én met verschillende uitkomsten. Het ligt aan welke keuzes je maakt. Perla Vita Beerens schreef het script voor aflevering #1 Amanda en #3 Samantha. Hanna van Niekerk regisseerde alle afleveringen.

Perla Vita Beerens

Hanna van Niekerk

Wadoeje begon met een onderzoek waarin de NTR aan jongeren vroeg wat voor dilemma's zij ervaren. Dat bleek te gaan over school, ruzies en wat doe je als je beste vriendin met je vriendje heeft gezoend? Perla: "Ik vond dat te braaf. Ik wil fictie maken, *larger than life*. Hanna en ik vonden al heel snel het thema 'grenzen aangeven'. We willen het publiek daarover na laten denken."

Perla had het verhaal voor de eerste aflevering al in haar hoofd, de aflevering waarin een jongen ongevraagd een foto maakt terwijl een meisje zich staat om te kleden in een zwembadhokje. Perla: "Ik ben in dat verhaal verschillende lijnen gaan zoeken. Het is de eerste keer dat ik iets interactiefs schreef en ik merkte gelijk dat het heel erg zoeken is. Dit soort verhalen zijn anders dan de interactieve films die ik ken, dat is vaak sci-fi. Dit is drama. Wander (Theunis, de andere scenarist, red) schrijft meteen in de structuur van de verschillende lijnen en gaat gelijk de puzzel in. Ik moest eerst het hele verhaal schrijven, en dan de verschillende lijnen."

Hoe ziet zo'n script eruit met al die verschillende lijnen?

Hanna: "De verhaallijnen staan allemaal achter elkaar. We hebben een flowchart die we ernaast kunnen leggen, waarin je ziet wat alle mogelijke eindjes zijn. We nummeren alles, zodat het wat overzichtelijker is, maar in het script staat alles achter elkaar. En in overleg met Perla heb ik toegevoegd waar we steeds vandaan komen. Dat is fijn voor de acteurs, want die moeten steeds *refreshen*. Dat is heel vreemd voor ze. Dan hebben ze een hele scène uitgespeeld en moeten ze weer terug naar het keuzemoment, met een andere uitkomst en soms ook een andere toon. Eén van de moeilijkste dingen is om de continuïteit overeind te houden. Alle props moeten terug en iedereen moet weer in de goede positie gaan staan. Het is net alsof je even terug in de tijd gaat. Zodra iedereen daaraan gewend is, is het leuk, maar daarvoor is het echt even schakelen."

"Eén van de moeilijkste dingen is om de continuïteit overeind te houden"

Instagramcasting

Het verhaal van aflevering 3 ontstond in een brainstorm. In die aflevering maken Samantha en Ray zich klaar voor een avondje uit, maar komt de moeder van Samantha plots thuis. Hanna: "Het is altijd een delicate dans tussen

"Het is hartstikke leuk om met nieuw talent te werken"

ambities en budget, dus Perla en ik moesten constant in contact blijven over wat mogelijk was. We hebben ook samen de Instagramcasting gedaan." Perla: "Het is voor mij de eerste keer dat ik zo met casting bezig kon zijn. Meestal geef ik het uit handen en houdt de regisseur zich daarna bezig met de rest. We hebben een oproepje op Instagram gezet en we kregen zoveel aanmeldingen!" Hanna: "Veel talent dat we nog niet eerder gezien hadden. Mensen die net beginnen met een theateropleiding of erover nadenken. De meiden die we hebben gecast voor aflevering 1 hebben alleen de theaterschool gedaan." Perla: "We hebben specifiek gecast op meisjes van kleur, omdat het kan. Het is belangrijk om meer *coming of age* te maken met meisjes van kleur, waarin het niet gaat over hun achtergrond." Hanna: "We hebben ook gecast op vriendinnenduo's. De hoofdrolspeelsters, Jaleesha Deshaya Hernandez en Laisy Soleny de Andrade Rodrigues, zijn vriendinnen en hadden die chemie al. Hun onervarenheid heb ik echt niet gemerkt. Ook bij Joe, die Ray speelde: hij was zo zelfverzekerd. Het is hartstikke leuk om met nieuw talent te werken. Ze brengen een bepaald enthousiasme en dankbaarheid mee, wat een heel positieve sfeer geeft."

Met de relatieve nieuwigheid van het fenomeen 'interactief', een laag budget en onervaren acteurs kan het niet zo zijn dat er geen uitdagingen waren. Hanna: "Het gevaar van het onderwerp – pijnlijke confrontaties en maatschappelijke dilemma's – en het interactieve is dat het snel moralistisch kan worden. Wat ik heel leuk vind, is dat Perla het helemaal niet zo heeft geschreven. De personages maken helemaal geen perfecte keuzes. Het heeft een lekker randje. Kom voor jezelf op!"

Perla: "Wat ik lastig vond, is dat het op een gegeven moment zo'n puzzel wordt dat ik niet zo vrij meer ben om te vertellen. Bij lineair drama kan ik gewoon helemaal bedenken wat ik wil. Bij *Wadoeje* moest het productioneel haalbaar zijn, niet te lang zijn én precies zo uitkomen dat ik weer van daaruit lijnen kon gaan schrijven. Daarnaast moeten alle verhaallijnen voldoening geven. Het was zoveel gepuzzel. Ik ben veel bezig geweest met de vorm en wat de doelgroep leuk vindt. Hanna: "Én ik appte Perla tot de dag van de opnames nog over dingen die ik wilde aanpassen. Het blijft maar doorgaan." Die interactiviteit vereist soms ook een andere manier van werken op de set. Hanna: "We moesten vaak met de hele crew nadenken waar we ook alweer waren. De continuïteit was een dingetje. Daarnaast zou het natuurlijk fantastisch zijn als we straks de serie mogen maken met meer budget. Low-budget interactief drama maken is pittig. Het interactieve maakt dat alles tot in de puntjes moet worden uitgedacht. Je kunt die problemen niet oplossen op set met flexibiliteit of spontaniteit, dat moet je van tevoren in je *découpage* hebben meegenomen.

Men. Meer geld geeft gewoon betere kwaliteit, zeker bij iets interactiefs als dit. Daar geloof ik heilig in." Perla: "Het interactieve zorgt er ook voor dat je niet flexibel kunt zijn, want dan verlies je de continuïteit."

Hoe bliken jullie terug op het maken van *Wadoeje*?

Hanna: "Ik vond het leuker dan gedacht. Aan het begin had ik wel twijfels: is interactief wel zo innovatief? Gaat een jonge doelgroep daar echt op aan? Kunnen we wel voldoen aan de kwaliteit en esthetiek die het publiek van ons vraagt? Maar ik vond het maakproces te gek. Het is een heel andere manier van maken en een andere samenwerking met scenaristen." Perla: "Het was een fijn leerproces. Omdat het een experiment is, had ik de ruimte om te onderzoeken hoe ik schrijf en door het lage budget voelde ik veel minder druk dan normaal." Hanna: "De NTR was benieuwd naar onze inzichten en waar we mee kwamen. We voelden, ondanks het keurslijf van de vorm van de serie, de ruimte om te experimenteren en fouten te maken." Perla: "En er was veel vertrouwen in ons." Hanna: "Ja, ze gaven ons veel vrijheid. We hadden veel zeggenschap. Dat is echt niet altijd zo." ●